

لورنڈ پاٹھ

پھن پھجوری

دوم سانی مارچ ۱۹۷۲
مودودی احمد علی مسعودی
(Signature)

و وہ شد پا و تھر

چھن آئجوری

کتابہ ہند ناد
مصنف
دری
تیداد
پریس
مول
نوشنویں
سردق

دو شد باد تھے
چمن پھوری
۲۰۰۲
۳۰۰ تھے تھے
جے کے آفٹے دلی
اکھ تھر رع پیٹ
موئی لال معرف دف

۱- مکان نمبر ۵ گلی II
شاستی پوس اپریٹھی جوں
۲- ناگرا درودی سنگم جوں

میلنک پتاہ

انساب

پنځیں مالک پېشہ ناډیس
منے شرارو تھر ٿول

پہنچ کر

پہ چھس سپتہ ۱۹۴۶ء، ہیسوی مشریق پر لپور، یوس پیشتر کو سکاٹ بیٹھا
چھ، سو گریب پنڈت کنٹھ راس نیشن زامت۔ میانڈ مالا اوس یوہ ہے ۱۱-۱۲
۱۹۴۷ء یوسی لیں مشریق پل پاس کو رہت تھے پہنچ اوس گھوڑ دہ تار تھے پہنچ مکرمہ اس
مشریق شجر کس لونگت۔ مگر گر زمیندار آپسے کمز پکنے کئی آپسے ہے یمن سرکاری نوکری
راس پتے کرنے لوئے۔ یمن اوس پتے شاعریا گن کا خیر طحون۔ اما پوز اور دو نارسی
خانہ اوس سٹھا جان چھیکر کرنا ہی پہنچ نہیں گھامس مشریق مکانداری۔ قبائل پیدا
پہنچ تھے عوامی حکومت پس سعتو عتر گو زراعت نہ لوبن پتے میون مول گولا چارستھیو
مگر ہمیشہ ہارنا پتے زانہ۔

تے اوس لوچکار پیچھے شاعری ہندشوق۔ مئے اوس پڑمول زانہر کتاب
کھٹپٹ ناگلزناں۔ نیکیاں ہیں اوس میانس قابلیتیں پیٹھنماز۔ شریو کورلو
پتھر نیچو آپنے کمز زانہ ہے پڑھنے پڑھنے پڑھنے پڑھنے کفر۔ بیتلہ ہستمہ جماڑ
اوُس پران پتے اچانک وون تے پتا جینا نہ گوئیا تلاش کتاب کھٹپٹ
از ورنے نہ ساچھے زانہر دننا۔ تے کور فورن تاپیل پتے اکھ کتاب پیچھے
بیوٹس دویمر دار پیٹھ زنا تے پرست۔ کتابہ مشرق تھوڑم کاغذ درکھ تے ہیتوں تم
کیا پتا شار لیا ہیں۔ پتا جین وون رہ کھنڈی تلاش آن یوری کتاب پوچھیا

چپ کی اصلاحیکھان۔ پہ ووچس اُسی آئی کتاب بہتھ تپ کلہ بون کن تھا وغڑ
گوس اُس نش۔ یعنی تاریخنا یم سطہ پر تپ بڈی سان ووشن ریشارعی اگر
کردیجھے سو گیہ میٹرک دینے پتے۔

امس پتے تر روؤس بہ کیتھے نتے کیتھے لیکھان۔ میکھ کا نہ رکاٹ موجود
چھپ۔ ۱۹۵۵ عسلیں مشتریتاجی سو گرے واس تپتے پہو پندھا ڈھرے گزیک بار،
پیشترن۔ میٹرک پتے پیو ٹھس پہ گر۔ مین دوں اس سانہ کامپ پر رکھ بیٹھ دار تپ بڈیں
دوں پہ ڈھمنڈلی یوان کرنے۔ پہ تے ادمس اکھ مشتری شمولیت کران امہ متل جھیاتس
قائم زپرہش تپتے لا جھ لپلا یہ لیکھنے ۱۹۵۸ء مشر لوگس پہ پلپہ مکھ اس مشتر
بلور کنسٹبل تپ ترجی دری نوکری کرنے پتے گوس نومبر ۱۹۹۸ء مشتر بلور سب انپیکٹر
ٹھار۔ ائمہ دورانس مشتریو کھنے تے اکی انداز۔ بلکر سما جکو سنو وغڑ، امپریا پتے غیریا
مشتر زمین اسماں خ فرقا۔ مذہبی طیکر دار دسک ساپ لوگن ہمند استعمال تپ تو دیکھ
خواجہ عورتی ہمند داریاہ ٹوک متود دچھن بیون بیون انداز۔

بقدستی کنی بھو تے لوکار پیٹھے گریک گوب بور تر پیترون تپ پیش
پابند نوکری تر کوڑس پہ عدیم الفرضیہ بیتمہ کنی تے داریا ہن ادب پارن سمجھی
پہ راچھ کر رکھ۔ تمہ پتے تر روؤس میشور ادبی سفر جاریا تپ پیغمبر دزیر خیال آو
تہ لیتو کھم۔ ردیف تپ تافیہ لفظ ایسم پہ زانہ کنن گپتھ۔ تمہ پتے تر پنڈ گاچ
منڈلی مشتر پیٹھے لپلا یہ تپ پنڈ نس ہمالیں یا آشناوس بیتل خاندرا
میکھل آسی ہے میاذ دژن بآفہ وغڑا، اسکو گہونے یوان تپ بوزن داؤ آسی

صلائِر سپدان تھے تھے اوس حوصلہ میلان۔ یہ سلسلہ رُوفد جاری۔

جُو تم پڑھ پڑتے اوس سے ہے دربارِ مؤہس عتیقِ دلیوی دوان تھے شاید ۱۹۹۳ء
مُشر بُوز تھے ادبی سُجُع جیتیگ کپے لیں وڈکپس تھے ہایر سکندری سٹوول تالاب
تلؤہس مُشر کام کران چھے۔ تھے آثارِ دادہ تو رگڑھن امرِ علاء دل تھے ۱۹۹۴ء
لیں مُشر ریڈیو کش سرینگر چرچ یونی ہی ہی سرو سے پڑھ پانشہر شتے پروگرام تھے یتھو مُشر نہ
افاضہ تھے باقی غزل تھے دُرُن تھے اُکر۔ دُرُن دوت تھے شرلو ٹرورو تو رو یو پڑھ ناگراد
ادبی سُنگم "مشھی عتیق والبیت ننپے پڑھ بیٹوں تھے بہلہ پاپے ادبی خنزیر کہن تلمذ کارن
معتر دو تھوک بیتیگ موقہ، بیتکہ کز تھے بیٹوں یہ کتاب یا "دو نپد باوکھ" یو ہے
وڈ تو ہے بڑھہ شہر کہنے چھے۔

پھپس جناب مکھن لاں کنوں ہاں تھے جناب سوتی لاں معروف صائب
شکر گزار بیٹوں ہے امیر خاطر تیار کوئیں، تھے دیکھ پڑھو پڑھو پتکات بڑکھو۔ پھپس
ناگراد ادبی سُنگم" کہن تمام ممکن ہند شکر گزار تھے پکو دز دز تھے حوصلہ افغانی
کھر۔ پھپس جاہر لاں سرور مہماں پختا شکر گزار سچو یو چاپس مُشر مددو کوڑہ۔

چمن پنجوری

آہی

چمن پنځوری چھې ژکر ملکسہ افسرو سمت ته یه زن چې ټجیب کنخا باسان
زِ انسان آسہ پلپه ملکنس شتر سکام کران مگر یستی شاعری ته کران یقیقت
چې ہے زِ شاعری چھ سُلطف جذبه یں حساس دلن پلپھ حکمرانی چھ
کران۔ شایر نه دل ہتھ کېچھ پاٹھو چې چمن پنځوری دین نوکری گئشتر چھ
بدلات خود سوچن لایکھ کئنه۔ بہر حال امی شپر سارے شایری چې کتابی
ضوریں شتر روند اسہ بروغه کند گپر رونہ پتنه دراے بیتیه لیکھن والی
شتر شاید او مکو کچہ ته زِ بیتیه چې سهلا فرضه باگه آپنہ ته چمن پنځوری
ته رزاو پشن شاپ سوغا تھو ہتھ نوت۔ ہچھیں دو مید کران ز پرکن والو
مرن امی پشیدس جذلبیں قدر یکیاپه شتر لیک چھینه ہمیشہ شتر لیس
شترے روزان ڈلوکه چھو چھیکرس پدن پلپھ استاد گریحت
نوین شتر ان گون دوان ته دران۔ یہ شاپ سو میں نظریں
نمہادو تھو چھ باسان زِ چمن پنځوری پیز لر ڈپو دلیں وقتیں شتر
ته سانہ باپتھو آسہ سه ازی که کھوته ته خوشی ہند مقام۔

بېخپیس امیں دو نچھے دلیں شناگیر س آہی کران زینہ دول
وکھ بُرین اُمو سند دل تمهِ درد متنو وار پیس مون لون پنیو مُت پُچھه
تپ دہما غنس سُری نس پھول پڑھ سُرگ پر کاش تپ شام په شفچع سو خری عطا

جو اہر لال سرور

گل محمدی ادھمپور
بـ ستمبر ۲۰۰۳

فہرست

- ۱۔ لے گریم دے ووت دادس ناگپر رادس بچ وُزْن
۲۔ دتی پُوڈا چھان کا شہر مسوکل و تھمتی تپڑن اسمانہ لکھ
۳۔ دچھان دچھان چھیس اچھن اچھن مشر مونہنک کھواڑا ترلوڈ
۴۔ سُہ میانہ سٹکر ترم دوں پرے ہے تور میتھن گوڑھ کلام آسُ
۵۔ دینج دُبرے دکھہ ایگان کور تھم
۶۔ چاٹہ بیپہ عستی ڈرایہ میانی خاپ نئی
۷۔ ہرے رتھو دکھہ زاہر جیاں بیویٹھے گھوالا پہ میانے گھالا بہیاتے
۸۔ بیس بیتے بین پنپڑا نہ دگ سے پپر گو
۹۔ چھہ مشریل سپھا کروٹھ بناوون سہل سچم
۱۰۔ مارشے تراو پلھ زندگی مشر صاف گزی بائیسہ پندر
۱۱۔ پچھہ پیر ہو نیت میانی تپڑھے دم تے وانی
۱۲۔ ڈرے دے تراو سارے سمن تراو سورے
۱۳۔ چم ڈھارن گوڑھ بین تد بیر لوڈ
۱۴۔ امار چونے مئے اوں پیسہم تیقین چھے نالیقین چھپے نا
۱۵۔ کالہ زلفن شاپہ گر تھے پانچ آہٹ آسہ ما

- ۱۰
۳۷ - ۳۶	مئے گرنا یا پر تدبیر غمن وارے لجم زیر	- ۴۴
۳۹ - ۳۸	سو سنج رنگ گو اسر عقل لان بان نہ چھان لگ	- ۴۵
۳۱ - ۳۰	پڑا ان پڑا لان زن پتھر پن گوم بینہ گوم دُور کر کر دُلخ	- ۴۶
۳۶	نشاطن شالہ مارن سیکار شاخہ گیہ راء	- ۴۷
۳۸ - ۳۷	آسمان پلٹھ ہز دی پیوس پسراز لوگو دب	- ۴۸
۴۰ - ۳۹	لوگت پھر زون یا پر داؤں گرفتہ از جلس پتھر	- ۴۹
۴۸ - ۴۷	کہا نین پتھر پتھر سار پتھر یا کستھاون	- ۵۰
۵۰ - ۴۹	حکومت پھلواس سُر از سارس سنیاز اشہر	- ۵۱
۵۲ - ۵۱	شبہمیں ڈول شاپہ نیچے کھوت سُرہ پارہ دل پور کنی	- ۵۲
۵۳	پیم خاب رچھتے از تام زانہر ق بنبیا حُقْقَهِ هُن	- ۵۳
۵۵	بیشلہ گام زان فرا کیا گو پتے کیا گو جان صفحہ	- ۵۴
۵۴ - ۵۵	کران ٹھک ٹھک حُجَّهِ گستاخ دار شاید	- ۵۵
۴۰ - ۴۱	و دنہ پر مُشر رنگہ با گر رنگہ انسوں پہ ما آس	- ۵۶
۴۳ - ۴۱	نیگاہ دوسدا را چاڑ پیغم عل	- ۵۷
۴۵ - ۴۳	ٹھاپہ گتی نے کرم اپ بونبوری	- ۵۸
۴۲ - ۴۴	تے حُجَّهِ تحسویہ رنچھو ماسے پڑھو اگر حُجَّه	- ۵۹
۴۰ - ۴۱	سُھما اوڑر د گومت دل بیگارو	- ۶۰
۴۳ - ۴۱	ژھوپہ پچے رنچی شنیر	- ۶۱

۸۴ - ۸۷	کرنے کن پیسیر	- ۳۶
۸۱ - ۸۲	زونہ گینزو	- ۳۵
۸۱ - ۸۹	اِنگ گوٹے	- ۳۴
۸۳ - ۸۴	پرچیک اظہار کرس - -	- ۳۴
۸۴ - ۸۵	مدتو	- ۳۸
۸۹ - ۹۱	کور	- ۳۹
۹۱ - ۹۰	قشہ پھیسر	- ۳۰
۹۰ - ۹۲	وکشو	- ۳۱
۹۲ - ۹۰	دُنج شان	- ۳۳
۹۹ - ۹۸	ساجہ ہندو دہلکھ	- ۳۴

غزل

غزل

لے گرم دے ووت دادس ناگپر رادس لج دُزِن
پُشِ پھما ہو نہ سر تپ رادس ناگپر رادس لج دُزِن

باغوانن تھو و سجا و تکه باغ چھاؤ پوش چھو پتہ
گوڈ ہم تو از سمو اوس ناگپر رادس لج دُزِن

تریشہ ہنہن ترکیش ہاں لج نہ تھے تم بانگس اندر
امرتیا ویہ ون چھو میاوس ناگپر رادس لج دُزِن

اسنے لگ کوسم تپ سو بیل آز گلابن سستی سستو
مشکل آد فرشاہ نادس ناگپر رادس لج دُزِن

و چھٹپتکہ آنما پت مکروف گل تپ بیل در چمن
ثیر چھو شپرین فرا دس ناگپر رادس لج دُزِن

پر کو غزل یتیتے شاعرو اپ خیالن سچلو کنوں
ڈل پڑے اسک پہنچ نیں بہار دوس ناگہ رادس لج دُزِز

مالہ ہینور چن چھ روزان پیشہ رائناں مل پیشہ مل
ڈے رچنڑ سیدس تہ سادس ناگہ رادس لج دُزِز

غزل

وَقْتِ پُودا چها کا شہر مُکھل و شکو میتو چھڑ زن اسما پا نکھ
مُشتو مُشر پُر تھ بارس گاٹپت پھڑ زن دیوانہ نکھ

لُوكه ارسانغا شفاغانن ُچکمن شکھ نہ را شہر
وادک لد دادین دوا ڈھارن ُچھم آستانہ نکھ

چھی اگر سکنے بآگرا دان روپیہ راشن یا پلو
آئن بیعن آستھ ُچھم داریاہ پر لالا پا نکھ

تو شتہ کیا گو شکا شہر حاجت نیریا مسٹہ نپری تن
چھے غشم تو اکھ اکس آستانہ چھی سما کھاہ نکھ

شادِ شہر ماس اندر گھسن چھ کوڈمٹ واش وچھ
دولہ طپرے پے پھٹکان مس چنخ چھ کیا ستانے لکھ

ایں اکھا بچھٹ پھ سرچھوڑا نہ تے دگر ہنر قدر
گنہ چھٹ کا فہر گاہہ کڑت کھوڑان تہچھی دلبرانے لکھ

شپنہ مالین یاد پھوتیلہ مسلیہ نیلہ رو دنا پہ ستر
ولے بوزن کا نہہ تہ چھونا خایہ گئیہ جانا پہ لکھ

شاعر نیلہ پر غزل او پوش چھتو بیوت اسن
دیور تک باع نکن از دزائے سکیا پروانہ لکھ

غزل

وچان وچان چپس اپھن اپھن مشرم جنتک اکھ اثر اثر نوو
رچان رچان چپس چپس چپس مشرم چاڑ لوگ مشرم شر نوو

اسان اسان بھی شے موکھتے پھل دند موڈ ریچ زنا قند کلام چوتے
کھان کھان پھنم دندس دندس مشرم لول غشک شر تشر نوو

زلف ابریان سرکھ سرکھ زن پھولان طیکس زن شے نور بھک
الان الان بھی شے دوکھنے چھنستہ روہنگرے پیش پیش نوو

بہار آمت پٹھا پگامن قدم قدم چاند پیٹھے پہوان گئے
شبان شبان روت انداز چونے شے سرد قد ہیئو تھر تھر نوو

مشک مشک زن یئر زن ہند چھ باغِ حسن سچکان چکان
پکان پکان چپس شے کمن بہ آمت ونے پہ بے باکھ پیزر پیزر نوو

وئے ٿئے کوناہ پر دود پیز نے ٿپ غور گرد زم عرض چھم
برض ہر چھم سطا ڀکول مئے پکھ ڈیکھ کر سبز سبز نوو

لپھن لپھن تے کردار پیش ٿا اکھ پتھر تے کون جهان سرخ
رین رین چکھو ٻے ما پتھر اونکه یوتام ٻے میلهم پتھر پتھر نوو

چمن چمن چھم گوست وجارے دوان دوان گرشه ٿپلوه سگ اُنھو
نمئ نمئ چھس شتے گنا پهنج دس گرشه ہم شتے پائنا لو ٿرلو ٿر نوو

خزل

سُہ میا نہ سپنکو ستم دل پر ہے مو درستے تینکو گوڑھ کلام آئُن
چھاپو کھلا سر دے دیا پکھ تیس کھوئن گوڑھ پر نام آئُن

سر سن جلیک یعنی پتہ شپنہ دوئیا یئے گریشمہ رنج منزہ گوڑھ نا، آئُن
پتہ آپ کل کل کران تھے ہو سو شہل تھے تینکو گوڑھ کلام آئُن

زمیں پھر منگ یعنی بُنگ بُھا چھردتے زنگ پھوڑگت خپن پاس
یعنک گوڑھ دوھ پتہ لاثم کچھ گوڑھم تینک ہیوئے شام آئُن

نھر پھٹکو شد سچا قدار سینر پہ باوس پر ر شے بو زخم
نظر تھے روزہم ہمیشہ تو پھر گوڑھ صس پہ ببر د غوہ لام آئُن

شوزر منک چم توئے تے آزمیت بیر باپ سوت پھول ته ہاڈ تھوڑد موال
تے یار جان گوژھ کرشن چمیس ہئیو گوڑھ صس بہ آنہ سو دام آسنا

چھدر ڈپر کرت پتیاگ بلیوان نیشاپه اپر یک سمنی بہ روزان
پڑت ته آسنا تیا لوگس ہئیو تخت نشپن گوژھ سلام آسنا

بہار گوژھ تے میلسیں یین پھولن پھولن گوژھ چم ڈھ پا رسی
شہ خوش گڑھ میم نیو منگس پنکتی ٹپس وطن پن گوژھ ییام آسنا

غزل

دیکھ دُر لے دِنھ ایحان کو رنجم
اُچھن مشر جائے دِنھ ایحان کو رنجم

دنے کیا کوت خوش قسمتھ پر کوئی شخص
پڑ آیکھ گزارے دِنھ ایحان کو رنجم

مئے عشقتھ تا پو پوہ شتا و فھریہ ہننا ہن
شترے سر دک آے دِنھ ایحان کو رنجم

تین بے جس اُچھن مشر روڑ پوپیو کھ
اُشنس دُور لے دِنھ ایحان کو رنجم

مرس بآہو پوہس مشر سونتھ سبزار
بس گلگراے دِنھ ایحان کو رنجم

دھہ س راتس پھر ان چھپس چاڑی پس
پہنچ ک پاس دکھ ایمان کو رحم

تے مر تھ چھم پلکھ رن نگپتے
توے از ماے دکھ ایمان کو رحم

تے لفظ مال کش کل گنے یئم
ڑے شاپڑا شراۓ دکھ ایمان کو رحم

چمن ٹھڈہ رنگ دجودے چاندے گل
ڑے حنگ آے دکھ ایمان کو رحم

غزل

چاہتے پینے سنتی دڑا یہ میانی خاب نہیں
پر سوالن میانہ پر جواب سے نہیں

و تپ دُچھان اہنپتے بیدار و ریانہ نیاد گئے
دڑا چشمکو مشیر سے کم شہلا ب نہیں

گھپ نوں منز نور پر تو بہو شد پاری
اوہ پر تلہ پیلہ دڑا یہ بیسیہ مہتاب نہیں

و کھ دوز پر کر پھاتا آپوں مونہ کھنپند
دڑا یہ کھو لے دن کتنی یم گواہ نہیں

نستِ خیز بُرپہ کھان سور پہ اچھہ
نظرِ نظرے دلایہ نا آداب نہیں

چاہرہ درشنا خاپہ نے تاہیر دراد
دراد پر کمرہ تاز زندگی شواب نہیں

ہر کوہ بیس باہن پھولم یادوں میں آد
میاں زندگی دراد پر بیسہ شباب نہیں

چھے جن مشکو دمٹ چونے کرم
ڑیے دھیکھ دراد پر چھو ده فر اقبال نہیں

غزل

ثرے کر تھوڑ تھر زانہ خیال میوئے گلابِ میانے گلابِ میانے
روٹھر انہیں بل ملالہ میوئے گلابِ میانے گلابِ میانے

پر خپتِ گومت پرمست مدبوش شے گندھ چھوڑ پر تھر شت ورنہ چکنہ بلوش
ثرے کیا زخوش گوئے زوالِ پمیوئے گلابِ میانے گلابِ میانے

شراب چو تھس خراب کو تھس کلیبی زلو لا جواب کو تھس
ثواب گوناہ چھے حوالہ میوئے گلابِ میانے گلابِ میانے

روح پاری دز دز نے چاہ باتھ شرق غرب تے جنگل بیابان
رہنڈن سد چہا بمال میوئے گلابِ میانے گلابِ میانے

چمن سجاو تھر چھ سبز را گلکن قطابا یھ رنگ رینگی
سیمویا یہ اندریم قول میوئے توانہ لوک گلابِ میانے

غزل

لیں بیتیں ہپڑ ناہِ دگ مُسے پھر گو
نوں نہ تراویس چھوکن بے پھر گو

مشکِ ادفَر پھولہ اندھی پھر دو گو لاب
رُت پڑیں لیں دو بیڑی تس کیا ونکھ

ٹپسے جنت نئے بیتیہ جو شم پڑ ناد
رُت یئرھکھ پڑھ کائیہ باپتھ رُت بنکھ

شوپ ٹائیں کھوڑ لیں کمسز در گو
پان بیتکو چھپسیہ دینت ونے کیا دپر گو

غزل

چھوٹیں سھا کڑوٹھ، بناون سہل چھم
تے ازبائے چارکے بناون محل چھم

کپڑ دُور نفرت میے جس دا پر تھادن
بین دوسی ناگرفنا شے ہزارون جھل چھم

ئے رُت گر دین دیت میے شری باش گاٹلر
میے چھم براپنگ کو پڑتے ستان اہل چھم

سوہنگ بوبناون پہ سمار سوچتے
چتن شولپ ناون کرن میے شہل چھم

غزل

ما رتے تھارو تھ زندگی شتر صاف گوئے بیسیہ پندر
ساد مُشا شلو فربتا اوس سرد قدر تر ٹھنڈے ، تھزر

یاد چھم سادون دھپس عتک بیسیہ کشن شان کردن
چاڑ شفقہ چاڑ آہی چانہ لوٹج سیود نظر

مُفیلی و چکر د چکر ته ما ہو رتھ تھے غار تھ بیسیہ بیٹھنھ
یوڈ وو فا کورہے پہ پیپہ نہ تو تھ تھارو تھ بیسیہ پندر

سورگ کا نچان چانہ با پتھ کتو مرد و زن و چھم
چاڑ دشمن بیکھر نادان از د چھم چونے بھر

بیت تو بیت نیا چھم ته تی رڑھ تھ تھون میٹو نے فرضی
مرتی نمی اوس از کھمیت بس تی تھے کیت کائی بھر

غزل

چھیرہ نیت میانی ترپھے دم نئے دانی
اگر رُت کرہم سو چشم مہر ابی

پر کس ہاپ مُشرِنھ چگر کھونٹ پینڈنے
ہے اُٹ اُٹ کوڈس نا پینڈر کرہ لائی

شیرخ لوگ اماں تے گیہ شپہ مانی
غلان ہاپتاپے ہے جس دائز دانی

نمے رُت کوچھ وز وفیرتہ بُود کیا ز مُشمن
دِنکھ چھوک تے ہرم تمُو مان مانی

تے ماڑھتے مل چھم صفا شپن ول چھم
چھ سا ونہ بقایا تے کیتھ پاپ پڑانی

کرکھ یو د کرم ٹرے برکھ لول چھنس
بلن چھوکھ پھولن گل گز چشم شاد مانی

غزل

پڑ دے شراو سارے سُنْ شراو سورے
سو کچے سو کھ پڑا کھ بُنْ شراو سورے

پہ بیتلِ گوس گورس نش ڈونم حالِ ایس
ڈونن دے رُن بس وُن شراو سورے

بُقایا پہ سپلان تہ مازا نہہ چھ پوشنا
گرچان سارے کھے پُن شراو سورے

رُن بس چھ دیہ ناد آندھی وہندس اُندر
نیبُر دڑاو قھپے پے سُنْ شراو سورے

چھئے تو خوشن دل شریش کش پاڑ پائے
ثے شدھ کرن کیا کھن شراو سورے

دیں گُن گرچن لے چھ نشیل مشوش
سُه چمنو اتی چھ اُن شراو سورے

غزل

چھم دشراں گوڑھ بُنن تد بسپر نوو
یکھ شے دے آسے لیکھ ہے تقدیر پر نوو

شکل و چھوڑ چھوڑ داریاہ گو عقلہ ور
ہاوہے نے بس آگے تصویر نوو

سپنہ بُریاں گوئے دنی و دنی کس سپو
دُفیت تے جگرس ساٹ پسائے چھر نوو

نیشندرِ مشریماں نڈر بچھوڑ پر تختھ راؤ
گوو دُجارتے ناپ بزرگ مائسپر نوو

ہے نیکِ شاٹھس نہیں تاپس اندر
چھس پیوست بو چھم یو ہے جا گپر نو

ڈاکتھ مُنڈل سہ طا دُران گو
تو تھ کیا تقدمن پُجھ دوز تاشپر نو

ڈاڑھند گپہ کار ڈله پھولہ نو سحر
چھم پئے پڑھ بچھو لہ چن کشپر نو

غزل

امار چونے سے اوس پیغم یقین چھو نا یقین چھو نا
پر کھپڑے نا تہہ کھڑے قرار نہیں تم یقین چھو نا یقین چھو نا

شمار کر کھکھ چھو کن ٹرمیانہن پئے نقش چشم تو پس اندر مئے
تے بن یئر کر کھڑے سرم یقین چھو نا یقین چھو نا

ٹپ مینڈر خالب میں مخواہ آسان بیدار گڑھو تھے مر جوان
کھلان ٹپھکھو رہے دوانے تھے کھکھ ترم یقین چھو نا یقین چھو نا

پر چاند نا پوچ کر ان بیاض تھے شروع کھپن چپن تپ گوس لاغر
نمے زوکلن ووڈ چھپن پر نہم یقین چھو نا یقین چھو نا

شے ماسا گرچھے می نانہ طبا بھوئے عشقِ قب گوئان دارے
ہر کر شے دادس بلسیہ کم کم یقین چھے نا یقین چھے نا

سو تیپ وائے ہو کھم ہر سا شریپ پر لکھ اگر شرستے تریش ہے
ترے توں شے کس کون کو دم ہے سرم یقین چھے نا یقین چھننا

مرے پر نیو دے شے کیا سایلی پور دسپہ دل زالکن تے چونے
پتو شے پھری کر کھڑا مامن یقین چھے نا یقین چھے نا

گھٹکو چھپر پوش شے با غوانے دشکھنے دنگ نا نہہ شھما جنس
کو دم شے دم دم پر چھری ششم یقین چھے نا یقین چھے نا

غزل

کا لپر زلجن شانہ گرد نہی پانہ آمٹ آسہ ما
پھوڑ بیلان ساتی سہ موت جانہ آمٹ آسہ ما

دُور یہنہ ہیو تو نہ مئے یارنا پار جگرس چشم ہگتھی
الا و نہی موت سہ مینون خانہ آمٹ آسہ ما

پڑا پ کوناہ مشربہ اس چشم پر لوسم وذ دوان
مَشِیہ مئے کتھ لولک مولل افسانہ آمٹ آسہ ما

سار موت سے رنگ پبلیں سنگ یئم سندھم بکار
یہی اگر مئے تھ نیرے ارمائ آمٹ آسہ ما

پوشہ درشن تھ پ کر با از اگر درشن دیم
بیشہ چن دھرہ سی یہ دل ندرانہ آمٹ آسہ ما

غزل

تئے گردنایا پند سر غمن وارے لجم زیر
 شتے اکھ چھے میون تقد پر بہ دچھا چون تصویر

ڈیک ڈچھے کھج کیا اٹتے قسمتی کے بھر کیا
 روپلک مویک ہمکیا بہ دچھا چون تصویر

ڈیکس پڑھنیوک شتے مہاب رخشے غونچھ کتاب
 دھس دور پر بس خاب بہ دچھا چون تصویر

کلاما چھے منکر قند سماونکھ نوکھتہ ہیوک وند
 جریخ زن لال اند وند بہ دچھا چون تصویر

پکن چون زن پکن ہار اندر ہنڑ ہنڑ پاٹھ تھر کار
 پچھ عاشق ہر در دار بہ دچھا چون تصویر

شے کوئی بخشے یہ نورا ڈچکھ مُرشد سونہ گپت ہورا
الان چھی کپنہ دُورا ہے دُچھا چون تصور پر

ہے چھس غم زد ڈرے روشن گوئے کرنا شہر سے گوش
یہ دُنیاہ کس چھ پوشن ہے دُچھا چون تصور پر

وچھم چونے تھر از مئے کرتم سینود نظر از
گڑھم ہجھ رکھ سر از ہے دُچھا چون تصور پر

چمن میون یو ڈٹ شیر کھ گلو سیتھن ڈ پار کھ
گھون بیل تہے شکھ ہے دُچھا چون تصور پر

غزل

سوپنگنگ گو اسے گلِ لام بان تے چالاں لگر
پوشہ زار شرائی خدا کندی زان بان تے چالاں لگر

داره داش لاح ییلے کوتربازن بشد گیریہ زالس مشر
تھی پرستی ز بوئیخ تان بان تے چالاں لگر

جنگ لوگ شایر شایر مار گیر کتیاہ دارا راوی خو گے
کجھ تک گیریں بیون گو چرٹ شالن بان تے چالاں لگر

پنگ منگ پنگ نگ اذ تصرف دارن گر شروع بر گو بشد
مشری لک پے شری بان پلک بان بان تے چالاں لگر

بستیخ اپنے گیر کھنے کامن جامن تے چھیتیو ورنگ
زنگ لوگ کھاسین زنگ دخل تھالن بان تے چالاں لگر

نھیں تلپے دود اوس من رہنے والوں سو کچھ سا ورثا
دم پھٹ را تھے گیر نینڈے گالان بالا نہ چھالاں لگا

زہر پاٹ کر کیا رح پھم تھے زہر پھر دکھ بونے گہیں
وقتکو ڈھری پھم فتحے ڈالن بالا نہ چھالاں لگا

کھنڈ پھوکی لرنے اد پر شن لپکھتھ میتو نے ناد
میئے نپتے میئے کن گونے گیر ڈالن بالا نہ چھالاں لگا

بی اوں تی کن سو دا گارنا اکھ پھنپھ کھوڑن کیتھے
چھمن ہپڑتے ڈالنگی چھی ڈالن بالا نہ چھالاں لگا

غزل

پڑا ان پڑا ن زنا پیروں گوم بینہ گوم دُورہر کرڈھ
 ڑھارا ان ٹھیے مشتھ کھنچا چپا گوم بینہ گوم دُورہر کرڈھ

وائی آپر پھٹاں اکر کیا کپ بیسیہ کوتاہ کال
 ہر ماں لواس میل درمینہ گوم بینہ گوم دُورہر کرڈھ

دده چھم زیھان زیھان داراہ رات زن دُورہر لیں سقوب
 بیش کال کھڑا ان بیسیہ ترسنہ گوم بینہ گوم دُورہر کرڈھ

چنے پے کردہ بازیھر بسان کرڈھس لچھ بندک کرڈھ
 ترسنہ بیخھ رجس بیش ترسنہ گوم بینہ گوم دُورہر کرڈھ

شَرْقِ غَربِ پَھِيرْ چُمْ آمُتْ كَشْتِ كَنْجِ جَنْوَبِ شَمالِ
كَهْتِيْ كَهْتِيْ بِيَوْنَى مَنْ درِپِنْهِ گُومْ بَيْنَهِ گُومْ دُورْهِ كَرْدَلَه

آدَنَا با جُونا دا بُوزُمْ زُورْهِ زُورْهِ لَايِسَے نَادِ
هَرْدِنْهِ ژَهْلِهِ سَتْوَ پَانِ بَيْنَهِ بَيْنَهِ گُومِ بَيْنَهِ گُومِ دُورْهِ كَرْدَلَه

بَا دَامَنِ بَيْنَلِهِ بَا مَنِ نَيْرَهِ كَمِ نَاغَنِ لَكَهِ بُهْرَاءِ
بَلْلَهِ گُونَا اَدِ گُوشَنَهِ گُومِ بَيْنَهِ گُومِ دُورْهِ كَرْدَلَه

بَيْنَهِ گُوكِهِ تَبَنَهِ چُمْ سَنِهِ دِنْزِرِ دَوْنَ كَيَا بَيْنَهِ چِنَسِ دَدِ ذِ
دَدِ دَدِ دَهِ كَوَهِ كَيِ پَأَلَهِي گَنْدِرَهِ گُومِ بَيْنَهِ گُومِ دُورْهِ كَرْدَلَه

غزل

نِشاطِ شاہِ مارُون سینکِ شاٹھ گے داے
پیچھہ دیکھ رہتے ہُر سو لامھ گے داے

کوڑ کھڑ دوڑ پتوں زیچھر بازار کہ ہے ہے
لُجایا دستار بیتوں بیتوں لاکھ گے داے

پھر دُغی داغ گائیچھو ٹنگ پڑو شھو باع
کمن ارمانہ نے آپ راٹھ گے داے

لُجایا مشند پڑ تالین اسکر سب جاؤ کھو
مگر کامنی اڈن بجھ ہر طاٹھ گے داے

اسن گیندن نشیخھ گو رو رو آرام
زبان خاموش نشیخھ تم چاٹھ گے داے

ہر دیپے ڈاو تپے بیوٹھ پاگ ڈراو تپھ
چمن زردیو پلوشن کاٹھ گے داے

غزل

اسماپن پڑھ پہ وسک پیوس بُنتر اُز اُنگو دب
تل پھم پتھر خالی پڑھ چھم سنان نب

کرمن کورس گپر، ٹللم کم کم تپر
واجہ دیپه ما چپر ہاپ ہاروز دش

کورمٹ خطا کیا اوس لاپٹھ لتها اے دوس
کمچ شپر تھا ڈستے روس گائپر بنس رب

پسپہ میون پکھ طاس آو کپسہ سورے مشراو
داماپن دوز پھا لاو ہر ہے سئے تھ مرتب

سمنر پندر یتیتے غایب سفلس بنان یتیتے عاب
یتیتے چھے راؤ نا راج یتیتے کتھے چھے زڈنے ڈب

یئیتے چھپے آلام جان یئیتے چھس ناپہنا لان
پتہ پتہ چشم شیطان جان دوتم برب

یئیتے چھے راشد ده گئے یئیتے ہیںو زگ پتہ پڑونے
ستھ گلگھیتوں پتہ چونے ہو کھان پیش لاران لب

چمن کران دپلزار باد صاحبہ پیٹے آر
ہادم سوٹنے بہار نہہ ڈکر پتے ما گب

غزل

لوگُمُتْ جِهْ زُونْ يَارِ داوسْ گرِيْزْ رَحْلَسْ پِيْزْ
پِنْجَوْ قَطْرَانْ يَكْ بَسْتْ گَمُتْ پُورِ ڈَسْ پِيْزْ

سُومِرانْ اَكْهَدَهْ دَاهْنَهْ چَهْ ثَرْ وُجْهَتْهْ لَكَاهْ كِنْتْ
خَارَانْ مَكْرَهْ بَارْ چَهْ اَسْبَارْ كَهْلَسْ پِيْزْ

بِنْمِ ہِيْنُوْ چُهْ یَوانْ يَامْ وُجْهَانْ اَهْلَسْ کُنْ
رَنْگَهْ ثَرْ چَهْ مَكْرَهْ باشَهْ کَرَانْ آپْ پَسْ پِيْزْ

پِيْسِ عَشْتَرْ وُجْهِمْ بِيْرَسَانْ مَوْلَهْ سَانْ دِودَار
پَكْسِ بِيْسِ آپْرَهْ گَنْتَهْ گَيْوَرْ کَرَانْ آبَهْ چَهْلَسْ پِيْزْ

ہنوری آئے کند تارکن شدکا تِ وجھن ووٹت
اسہ زندگی ہند کار پھے گورس تے ملس پٹھر

سوہپر کر پانے گزٹہ چھپہ پھر ان مالہ نیران اوٹ
کس نیر کنٹھ پھلابا پنہ فس کرہ پھاس پٹھر

محفل چھڑھان رنگ چھ دو تھان یام چانی کنٹھ
کم نغمہ نہیں چھی کھان بس یا پ بلس پٹھر

دو لپ باغوانو از جن اسک شولہ نادون پکھ
وچھ شوخ ڑھان کیا چھ سوئن ران بلس پٹھر

غزل

کیا پیش چھ بیم سما پ بیسہ یا پ کنھا ون
 آپر دز ن پیسہ نا پ بیسہ یا پ کنھا ون

گند باش کر لکھا پ یادوں ته رو شد گو
 وند پیسہ پ بیسہ دیا پ بیسہ یا پ کنھا ون

کونگه دل دک بو نہ شی بخار از نار چھکان چھی
 کمر شوپ دل دک دردار بیسہ یا پ کنھا ون

تیسہ کوت گی آبشا پ کوئ سر زینتھ گو
 شرد پ دل جنے رمک آپ بیسہ یا پ کنھا ون

شپس کہیو گر لار پوت ہوت شیر غامتو
نی دار پ گبیر بے کار پ بیتھے یار کنھا ون

کستیاہ گر کہ بیتست ما پ کتھن چھ مونگ بے
سو چن چھ آنھ کتھے چار بیتھے یار کنھا ون

زینٹ نئے چھا کپہ ہا پ او زندہ یوتاڑ چھس
بینہ گڑھ چن وجار بیتھے یار کنھا ون

غزل

گوئمت پھلائے سے آز سماں سیا زاہر
ڈنگل ڈھانٹل ہے دن سماں سیا زاہر

پس بگرس شنقا گو دودھو سند
سے وشم عام ہی سماں سیا زاہر

پتوئت یکو مار فیکو ڈھو سے چھو کر لام
سرمن ہی اس پھ سماں سیا زاہر

کٹیقہ رگہ خون بیتیہ سند ڈالی یکو ڈانگر
سے آدم کھاد نادار سیا زاہر

نېر وائے سحابہ گوم را تھے مام پ گذر یور
نېر تھے یس گو ش اخبار سشنیا زانہہ

سچا و تھے چھکہ کھو چیس نیکو تحارڈ ہتھ آئے
مُ متوت جانانہ گلند اس سشنیا زانہہ

چمن مَنچہ ماندِ ٹیک گور چھا سے انسان
عقول چیس راؤ پیر شارس سشنیا زانہہ

غزل

شہنسُرِ شَرْوَلِ شاپِھِ پیچے کھوت سے ہپارِ لپورِ کن
مُبھکِ شہسِلِ پیٹاپِھِ پیچے کھوت سے ہپارِ لپورِ کن

رَبِّ تِهْ ہو ھسپر زبِرِ واشِ گُردِ گاش ہپو بالن کوہن
شَبِّ تِهْ گوو شتو دنافِ پیچے کھوت سے ہپارِ لپورِ کن

ہاریو، ٹرپو بُلیلو سکاو و تا گُنزوو کر و ڈو
آو ما په مون غلس ناپھِ پیچے کھوت سے ہپارِ لپورِ کن

لوگ کیتھا ہو یہول دُون بیلر دیکر دُشت صدا
دو تھہ شتو رُو گوئے واپھِ پیچے کھوت سے ہپارِ لپورِ کن

په په کران گبر روچه وچم پاژه و دیاناکی تس
په په بیز شردوں ڈاف یتھے کھوت سہ پاوار پوری کنی

زود ذاتخ دوں روز تو نام سری یو تام پوشہ وون
دیپ سند چھ بڑا اتفاق یتھے کھوت سہ پاوار پوری کنی

پاپک چھ بائی پر جن شکرانہ نئی سند ماکون
از گوس ذہین صاف یتھے کھوت سہ پاوار پوری کنی

ماے تھا دو

پرم خاب رچھو سئے از تمام زانہر تھا بیبا تھقق تھو
کور تاب سٹھا سئے از تمام تی بہتر پگاہ نصیحتہ

یس اوس سئے اوس اچھن عشتر تھو پیر را کو داراہ
یس نار اوس سئے دردیں تھقہ کور پڑ کاٹھ چاراہ

لئے کھٹھ یہ میاڑ شرافت باسیوس تھس بہ پورے
کر پھر چھ تھو سئے گن تھر تھا دو تھو برس تے تو روے

دیوانگی چند آپر لونجنس توے پھر نالان
کر پیغمبر جانہر جان، سیکر لس بنہم ٹکلستان

غزل

بیلے تگم زان فرایا گو پہ کیا گو جانا دُچھ
سوند دلکے اپ سہ بوزم روزہ ہرم مہربان

اکھ پتے اکھ گو کاہ ہنکن میکن بنگو لخ کا شہہ نہ کام
کن زدٹ پکڑ تھکر پتے رھو کر او گڑھ سہ پائے نیم جان

اکھ اکس عتر ماء تھا ود راء تھا ود تو ہی گئی
دکھ پتے سو کھ سانی گئی بس تھوڑ سوے پاڑ زانا

غزل

کران ٹھاک ٹھاک چھ گتاڑ دار شاید
پوڑھا آو سانہ بیخھ ٹھیس پار شاید

تلے ڈھاٹھی ٹپ ہومر ڈلہ کن نظر تراو
ٹھصوڑے چھا سپنہ تر کینہ چس بار شاید

نیچب راتھ ڈج ٹہ لالا چس پہ کھوڑان
پینا گدیتھ دیس م برس دار شاید

اچھا وہ پے نظر دی پہ شونگ ٹپ پائس
وچھن ڈل کن اس تلہ طار شاید

وچهن نهاده که لار فله آله هر زینو
گومت لار تقدیمه همان دار شاید

چه او نمود ساره چار بوج ناپ موکل
پنجه گومت پنه زدن رشیز دار شاید

نه چیس مذہب شاهنخه ایمان ظالم
غیر چیز از چه کس کس ما شاید

خر چیس چه کیتیه پنه کال سوت
چمن ما رو دمود زن هار شاید

نظمہ
تھی
وزن

ساقی صالب ندرانہ

دو نپد مُشرِّقہ بُاگرُتھ افسوس بہ ما آس
 دیہِ مُشد اوچے رتے دُیت افسوس بہ ما آس
 روز پڑا ما تریشہ ہوت افسوس پہ ما آس
 دو نپد مُشرِّقہ بُاگرُتھ افسوس پہ ما آس

شاپنے بُود او سکھ مگر بانپ میتوں روڈ خاک
 دُور روڈس شد پیش ہمین تھے دتم نال
 سارنے کو فھپٹھ رتے رُت افسوس بہ ما آس
 دو نپد مُشرِّقہ بُاگرُتھ افسوس پہ ما آس

گوہ بہ نیند رہ پا او سس پتیر کال مُشرِّکم آھ
 لاپ ہا ہے جام رٹھ ہا تاف بُونم شیپھر
 سور گپ کس دارس تکھوت افسوس پہ ما آس
 دو نپد مُشرِّقہ بُاگرُتھ افسوس پہ ما آس

سُور گو ارمان پنے گو دُور آنچہ مُشپر باز
 لار ہے اکھ گول تھے کول روئے ہے ما ساز
 کیا زیر گون چشمِن دُش نیوت افسوس ہے ما آس
 دو نپد مُشر رتھ بانگر تھ افسوس ہے ما آس

متانہ او پیاڑتے گرد تھکھ کرتی مس مدھوش
 رُبھ رئے چاڑ غزل پاپ کران جوش
 ما جیر زیبو اپ بوش کھوت افسوس ہے ما آس
 دو نپد مُشر رتھ بانگر تھ افسوس ہے ما آس

ما جیر زیدہ وری ما شتے اوں آفاؤ قلم عتر
 باعِ اوبک ما شتے اوں فنگ ڈنھٹر ہم عتر
 کاشہر کاش دُنر ما آسر پوت افسوس ہے ما آس
 دو نپد مُشر رتھ بانگر تھ افسوس ہے ما آس

تلکھ تر کوت ترا دنکھ پکان چُس تے تھوڑے نزیل
 چھلکھ تے تھوڑہ ساتی جام کر حاصل

برچون دوئے اوس دُرِّتھِ افسوس پہ ما آس
دوئپ مُشرِّقہ باگُرُتھِ افسوس پہ ما آس

بنگِ مُشْرِقَتَه نُورِ وَلَاه، زنگِ گیبَر بَتَّیَه رَتَّیَه دَادَر
نَے دُجھِ بہارُک بوشِ زانہِتَه پوشِ چمنِ چھاؤری
رَادَرِ شِیَہ لومُم تَتَه موتِ افسوس پہ ما آس
دوئپ مُشرِّقہ باگُرُتھِ افسوس پہ ما آس

وژن

نیکلا دوسلا چاڑ چھم کل
 سران چھس ایتھلا چاڑ چھم کل
 مئے بس چونے سہلا چاڑ چھم کل
 سران چھس ایتھلا چاڑ چھم کل

پئن مس پیالا چھمن مئر اثر کوت
 پکان زن ہار قدرن پھے لودر کوت
 زلف زن شہلا چاڑ چھم کل
 سران چھس ایتھلا چاڑ چھم کل

کریم موڑم چھمن سور پر گے ساز
 منے چائیں پیر کھ انداز پیٹھ پھانا ز
 پھلتم آمٹ بہلا چاڑ چھم کل
 سران چھس ایتھلا چاڑ چھم کل

چھرے ناچوئے ماه پتوں
غرض خط خالپے چاؤ دل تئے بیوں نم
ثرے پتہ کر جان نیڑا چاؤ چھم کل
کر ان چھس انتظارا چاؤ چھم کل

شے شاد قد په بیس پھے نازنپن تن
و چم کٹا یہ آجیں پھے تے بدن
بُچ سرک ستابا چاف چم سل
کران چس انتظاما چاف چم نل

لشکر آمٹ شریئے نشر حنفی کمالا
 عرض چھم پینہ گزی میتوںے ملا
 دیش قک اکھ اشادا چائز چھم کل
 سکران چپس ایشاندارا چائز چھم کل

ہر رہ کر قدمت پچھے ہنس اُمی جا بَن
پوئیم پُنہ زون و چمڑ سالپہ اوہ رہن

شپتے یئے کن خودا ل چاڑ چھم کل
کر ان چھس انتظارا چاڑ چھم کل

خودا یس تاذ رسایی زیاد پ مشکل
تو س کورے رجوع ٹیکن پن دل
بہ چھس بند خاکسارا چاڑ چھم کل
کر ان چھس انتظارا چاڑ چھم کل

کر نم کر زیم چمن شویر دار تھون زیم
گلن مسیا په مشکل دار تھوی زیم
ختم گر شہ انشارا چاڑ چھم کل
کر ان چھس انتظارا چاڑ چھم کل

وَشْن

زھاپه گتھے کر ماپه بوئوری
 یا پتہ یورک نپہ ژوری روز
 ماپه چاہه ڈامتو پنه بلوئوری
 یا ریتہ یورک نپہ ژوری روز

اپنے چاہے عستی موختہ زدن ہران
 مران عاشق زندے زن
 درمائد عاشق کانپری کوری
 یا ریتہ یورک نپہ ژوری روز

ایشہ بڑے چمکھ کشمکش مسوہ لوان
 سارے باؤان کھیاوان پن کیٹھہ
 پیپر تھٹھ دسی چا خوروری
 یا ریتہ یور نپہ شقدی روز

مسولِ مس کے ہمہ بہرہ ہا پیشالا
 ٹھوپیہ در اشتراہ نیرہم نئے
 پیلے کر مہرستے تیلے اپ پلوڑی
 یا بیتے یوری نپتہ ٹوڑی روز

راشپہ بہر بہنہ ہا لبکپن دعا
 کہ ہا رر توڑی گئیہ بہر
 سو رگاہ بہنہ ہے میناہ منڈوڑی
 یا بیتے یوری نپتہ ٹوڑی روز

نشاط شالپہ مار یو دوے نکھ چھی
 ہنا دوڑ چھے رکھ دا ج گوم
 آلوے شیرس سکونتر جوڑی
 یا بیتے یوری نپتہ ٹوڑی روز

چمن پڑان خانوکھ جائیے
 اکہ آندہ بوڑہ شیہجارس ٹل
 ٹیسے چھے پڑان لوہ کو سوڑی

وَرْثَنْ

تے چشم تھوی پر لپھو مائے پڑھ اگر چھے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگر چھے
 اُندھ بُرھ تے دوڑائے پڑھ اگر چھے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگر چھے

تے کتیاہ زینم دارک ہایم تے ساری
 قریب چڑا جاہے تو پیرم تے ساری
 مگر حاصل ہے سیرسے پڑھ اگر چھے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگر چھے

تے کر بے جان پوتھیں پلوز از نام
 تے وانغ ما قرارے روڈ از نام
 دلس گئے تیز فہرائے پڑھ اگر چھے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگر چھے

تے پانیگ بروئٹ گو ٹھراو پے نشر
 لہم نا ناد شاٹس داد پے نشر
 تے پکھنچ چھم کاٹھر لے پڑھ اگرچے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگرچے

پیر میتوںے دل چھو خالی میشِر موڑ تھے
 پڑا اکھ چاٹہ تہزیع چھم فتوڑ تھے
 بھم اڈ بیٹے لشن پلے پڑھ اگرچے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگرچے

کتنا اوسکھ تے ڈھوکھ آستاں
 پندر تراؤ تھم سینیوس بے داستاں
 تے چائی رائے تے ثراۓ پڑھ اگرچے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگرچے

ڑتے یہر آی شہرمت پچھے سیدہ شمار
 چمن شیرن تھی آئیہ غل تے غلزار
 ورلہس اڈ ناگہ ببرائے پڑھ اگرچے
 کرے چشم اندر جائے پڑھ اگرچے

وَرْثَن

سُلْطَنَا اوْزُورِ چِوْمُت دل نِيگارو
 گُلْبَرْ چِهْم زِندَگِي مُشَكِّل نِيگارو
 تِبْخَشْ هار چِحْكَه عَادِل نِيگارو
 گُلْبَرْ چِهْم زِندَگِي مُشَكِّل نِيگارو

کُرُونا پِرِبِه تِيْقَنْه جان گِرْدَه بِه
 پُرُونا پِرِبِه تِيْقَنْه زان گِرْدَه بِه
 دو بِه روْدُس مَگ غَافِل نِيگارو
 گُلْبَرْ چِهْم زِندَگِي مُشَكِّل نِيگارو

ہے کُجھ موْرِس تِبْس بے کھاپ ہا راه
 بِتے کُر کُر را پھر بِنْپِن لِس پانے بِزاغِہ
 ہے پانے پھس پُن تَعَالِی نِيگارو
 گُلْبَرْ چِهْم زِندَگِي مُشَكِّل نِيگارو

یئمی دو طھ لائے ٹھندکا ھور ٹھو لال
 کمند نخواسے کئو پڑھ تارکن مال
 کون نشر دمیر سو بیرم بل بیگارو
 گھر چھم زندگی مشکل بیگارو

مشدود یو د پلو کھپٹھ نخ نیرا تھ تھنر
 دمو گز کھ پانے نشر کو ملہ سا نخ
 عل کرئے بنیا حاصل بیگارو
 گھر چھم زندگی مشکل بیگارو

ڈر تھ پتے کلو شہل دیر دار کوت گے
 سمن بل راوی آد فی یار کوت گے
 لگینا زانہر پڑا ڈیا ٹھو محفل بیگارو
 گھر چھم زندگی مشکل بیگارو

گڑھان چھپ دی ٹھو بل باخون پے نشر
 مژر پانیں چھڈ اڑ کہن ناگ پنے نشر
 نہ کا پھان دا نہ چھٹے از گھل بیگارو
 گھر چھم زندگی مشکل بیگارو

دلیں گُن چھپس رجوع دوڑ ہاو نوچا ش
 چمن پھولہ نیر ہے گلہ ٹور کرنے واش
 سپرہم کر ٹھکر گنڈ تھ سائیں نیکارو
 منہڑ پھم زندگی نشکل نیکارو

ژھوپ پھٹے روپ شہر

ژھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز
 کر کھٹے تے سونہ بیشتر بایا بوز
 کر کھٹے بیشتر ہٹنڈ بایا بوز
 ژھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

چھٹھ چھٹھ کبواس بے مانے
 یں ژھینہ آکھواس بے مانے
 نتھیر پٹھو بلر ڈنڈر بایا بوز
 ژھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

ہم کوہ ناؤ تو مُن دُت نیس پچل
 ہم کوہ نے سیو دھپنہ لگان ول
 اور اس نیس ڈنڈر بایا بوز
 ژھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

مے گو سیریں روزی ماذ
 مئے جانوریں کر پرواز
 نپت آبک اُنثر بایا بوز
 ٹھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

لائ پتہ لائیم پھٹھ دلکھاش
 پس بار کیا ز اپڑیج لاش
 گو ما پھیش گرٹنر بایا بوز
 ٹھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

کوت گئے بائے بندیتیہ یہم یار
 پانپے پان پھٹم باسان بار
 چھا کئہ میاڈ اُنثر بایا بوز
 ٹھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

بایو تیکنیا کر میون واد
 یٹوپے آسر منفی آمداز
 یٹو شرپے کٹنر بایا بوز
 ٹھوپ پھٹے روپ شہر بایا بوز

صورتھم آسکو تنا پیڑھ آسہر تریڑھ
 آسکر نزیر گریڑھ سپریڑھ پیڑھ
 نپتے جنگلخ پیشتر بایا بوز
 ٹھھوپ پچھے روپی پیشتر بایا بوز

پھسن پھولمٹ کیا نھیں زور
 پوشتو ڈولمٹ پچھے اور یور
 ٹھوپی دری دراس اندر بایا بوز
 ٹھھوپ پچھے رھپی پیشتر بایا بوز

گرستے گن پیسہ

سال کرہس ناؤ تراوس مونختہ ہار
 کرستے گن پیسہ نالہ رُٹن بالہ یار
 کوٹ سکلا دُنہ گُرُن پھم انتظار
 کرستے گن پیسہ نالہ رُٹن بالہ یار

لوچارک واچ دیمٹ یاد پاود
 تپہ گردابس اندر چھے میاڑ ناو
 بوٹھ شے لامُ ناو میانے دتہ تار
 کرستے گن پیسہ نالہ رُٹن بالہ یار

زؤں اختاب تھا دی متھم مے گواہ
 دود ڈلان چھس شے میلان چھنہ دوا
 کرتہ دا چھس ہے ٹیڑ کالک ہمار
 کرستے گنها پیسہ نالہ رُٹن بالہ یار

چانہ باپت شب بیداری گھرم
 چانہ باپت تراویر پیغم تے شرم
 چانہ باپت پامہ پیغم بے شمار
 سرئے گن پیغم نالہ رعن بالپیار

وھپلے دو دس تاپہ رائس تیسری متو
 بس تے ڈائم جگرے پے مشر تپر مکتو
 وجھتے پائے پھپھ میونے تار تار
 سرئے گن پیغم نالہ رعن بالپیار

چانہ پٹھ نڈ پیغم بر یمہر زلن
 وگنہ ونڈون ہیلو چوہ بسان مژروں
 چانڈ تصویر پیش کران لالہ زار
 سرئے گن پیغم نالہ رعن بالپیار

ردف برجھ کیا شپن زن چھے سنگن
 جنگلن مشر چون جلواه موجزنا

چاڙ گون تئے دُچھ گیوان آزدو دار
کر تئے گُن پیسہ ناله ڻن بالپایار

پوش چائی چون چمن چون باغ
میانه ملپلہ میانه دوسرے پچھے تراو راگ
ہرچہ زندگی باشپے پیسہ هم بھار
کرتے گُن پیسہ ناله ڻن باله پایار

زۇنەگىندۇ

زۇنەگىندۇ لول بىرە مالاپ كىزو تاركىن
 ما بىرە بىنراڭ يېڭىھە زەپىس لال جىرو پىرىپۇن
 سەن بلىسە پەڭە سەمۆئە زەۋ كۈۋە ئەتكىن
 زۇنەگىندۇ لول بىرە مالاپ كىزو تاركىن

گۈن گەۋە ئىتىۋىنىڭ زېڭى دېڭىزندى
 شام چىخىن ئىسى كەۋە ئىسى بىشىدە
 پاپە ئەڭدىرىنى ناو سەۋ مالاپ كەۋ تاركىن
 زۇنەگىندۇ لول بىرە مالاپ كىزو تاركىن

ئەزىزەتەپەرگى تىخادۇپىشىرما بېچىنە دېن
 شۇوب دېڭىپەرگى زارەن بىتىپە ئىنە
 آبشارەن چاد بىرە مالاپ كەۋ تاركىن
 زۇنەگىندۇ لول بىرە مالاپ كەۋ تاركىن

جاپر جاے باغپنے نُشْر پوشہ زار
 زن سما جنگک وچان گزه نؤنے ماز
 پنر منہ مشکرانہ پرد مالہ کرد تارکن
 نؤنہ گندہ لول برد مالہ کرد تارکن

آسمانس ہم کلام یکو کوہ پہ بال
 آنچھر روس ٹدرا یہ وچھ کوتاہ کمال
 باو شخودتس ناو گرو مالہ کرد تارکن
 نؤنہ گندہ لول برد مالہ کرد تارکن

شوپر دن پنڈنے چمن آنھ راچھ کر
 اسہ سُن کیجا بُن آنھ لول بر
 کیاڑ اُسر مارو پہ مرد مالہ کرد تارکن
 نؤنہ گندہ لول برد مالہ کرد تارکن

انگوٹھے

إِنَّمَا تُنْهَىٰ عَنِ الْمُحَاجَةِ
عَنْ أَنَّكُمْ تَقْرَئُونَ
أَنَّمَا يُنَاهَا عَنِ الْحُكْمِ
أَنَّمَا يُنَاهَا عَنِ الْحُكْمِ
عَنْ أَنَّكُمْ تَقْرَئُونَ

دیہر سپرچھ دے گئے یہ بُتسراتھ بناؤں
زیمستان ریتے کوں دده راتھ بناؤں
یتھے سور ون وچھ کریس نا قیامیتھ
سہ ایسان چھ جہوان تھویں عداوٹھ

جیگل، کوپستان، سمشدر بیا بان
مگ زار، محرا، بُتراتھ آسمان
سیری نڈن تارکھ پھے شکو پندو اماں تھ
شہ ایان پھے جوان تھو یس عداو تھ

فرق یوں چھو رسمن فرق یوں چھو ناون
 متودر میوڑھ پویا گئی وہنچ چھو چاون
 کران ہیونند چھوئیا ملسان تلاوت
 سہ ایمان چھو ہوان تھویں عداوته

نظرتگ مپ کر زان دُنیا چھو چونے
 بناؤن شتے پانے پُن کرمپ لوٹے
 دُپے تراو تکسد تراو بیسے تراو جہا لخہ
 سہ ایمان چھو ہوان تھویں عداوته

چھو رنہ گاش منہب نہہ ما پڑ را دکھ
 تمرد اپر اچھ ناد نہہ منہپ چھا دکھ
 چھو گاشس گلیس و چھپے دا طفا دکھ
 سہ ایمان چھو ہوان تھویں عداوته

دِرم بُوڈ چھو ہر کا نہ پُن بند پڑ زان
 چھوا چھوت تراویتھ برابر پڑ مان
 حَدْ فیتنہ تراویتھ کرذ پیز اصالتھ
 سہ ایمان چھو ہوان تھویں عداوته

اکیس اکھو بیو بآے رچھو مارے مو جھنخ
 ٹر فو موں ملکس سکر دور نفر تھ
 چھ فرقی پستی ہڈ بارہ شہا متح
 سہ انسان پچھ جوان تھویں عداوٹھ

حُلَّن ہرو ٹائمت پُھ بیمار چن
 اکیس لوچھ اکھا بیس بیاکھ لمن
 رکھ شوپ رادون پیچے گیہ شر افٹھ
 سہ انسان پچھ جوان تھویں عداوٹھ

وَزْن

پژوگیک اظہار کرنس زبوبه کعن زن
 آچحن پچھہ پھیر پھچه گومت از ملکن زن
 کھیوان زیو را در زنگ را در بل تبلکن زن
 آچحن پچھہ پھیر پھچه گومت از ملکن زن

دوان شن زور اسک از گله شبیس منفر
 نوی آیه از چھ لولمان دلپر سخاشن
 شبدید دورگ چھ از کهین لوکه نه دست
 پخوان رگه رکھه دوان پزدار باش
 کھیوان پانه واز سانه وزیر اتفه مکن زن
 آچحن پچھہ پھیر پھچه گومت از ملکن زن

عماڑ کتھ کران ستو آسائس
 سروزن سار باتا چھنپه جسابے
 گذا اما کا شہ کران چار ولے گھاس
 تمدن دیمیت دین چھے کوت تابع
 تموز سو مبر قده چھ آپ کر پر دکھن زنا
 آپھن پچھ پھیر چھ گومت از لکن زنا

دران کینتھ موطن مشرکینتھ جهازن
 ونان مجھو مشرخو دایا اسره چھ رٹپر
 فر پین پندی پیخوک ٹلکو هتر چھ محاذن
 تمدن کتھ گر تمدن دود مانج مٹھ پش
 چھ قومک بار گوب تمپنے نکھن زن
 آپھن پچھ پھیر چھ گومت از لکن زنا

ونان پر پر کتھ تیله اک ناز بڈویب
 نصیحتھ دھرم پر کریغ زان پھیان
 چھ ہادان طینلو وژن نلگپ ناچ دیر دب
 گومت از حوال کھاس دھرم اپان

چھپے ہنلا امک کمر رثی رثی دو گن زن
اچھن پکر پھیر چھ گوت از ملکن زن

سکھر کروہہ واد سکن از چھ گوت
مگ پیدل پکن والہن پر کانہہ دنخ
ترہ یو منزد چھ پکان دل زور دھر کننا
چھ دانہو پتھر نیمپش وار پاٹھر کھتم
چھ توئون بے اثر بیسہ ہن ژھوکن زن
اچھن پکر پھیر چھ گوت از ملکن زن

رجوع گوت چن پر در جگا سس
تنے اچھ دتہ یکو رت رت یکو اس
اشر کر پا پتھر کیا نس سکامس
فقط ناں ہر بیج لذت یکو اس
یو ہے مریم چھ پلور پر پیسہ چھوکن زن
اچھن پکر پھیر چھ گوت از ملکن زن

مَدْنَو

سکل چانی چھم بُرپُور مَدْنَو
 لولپِ چاتے پھول پوشہ ٹوار مَدْنَو
 چاشہ زنگ پہو عالس نور مَدْنَو
 لولپِ چاتے پھول پوشہ ٹوار مَدْنَو

نُندپ بار خورتکه تپ موئر تھے چاڑ
 او برس ائل تھکھا تپ ائل یر جاڻ
 پوشہ لنج پهنه زفا کو شوار مَدْنَو
 لولپِ چاتے پھول پوشہ ٹوار مَدْنَو

ناپ گکلے ٿرستے ہے چھے سردو شیبجار
 رو س گل تئے موے چون فچے گلendar
 لوکچار چون شکر کو فور مَدْنَو
 لولپِ چاتے پھول پوشہ ٹوار مَدْنَو

مس ملراہش چکاکه نا ہنیر بھون
 شپنپ کھوت پاکه چھے چانی شن
 داد کڑمٹ چھے کر پور مدنو
 لوپ چانے سچول پوشہ ٹور مدنو

پکھنے تے گڑھ یو دلوانے
 ٿتے ته روزی آنپ دنپ ارمائے
 بُر گڑھ یو یلپ مستور مدنو
 لوپ چانے سچول پوشہ ٹور مدنو

کونپه یا ڙتے گولا با ڪپنہ یو سمن
 ٿتے روستے شوپیا با غ چمن
 چانپ سمنی چسپہ مسرد مدنو
 لوپ نارے سچول پوشہ ٹور مدنو

کور

کور چھے دیہ شد نور پزد پاٹھو
 کور چھے سحدگ حور پزد پاٹھو
 کور چھے پھولہ دُن نور پزد پاٹھو
 کور چھے سحدگ حور پزد پاٹھو

کور روس گر بسان سُپر بون
 دور روس پتگ تے لور روس اون
 وک پتیہ ڑھینہ بخت دور پزد پاٹھو
 کور چھے سحدگ حور پزد پاٹھو

کیاڑ گڑھ ڑھو پکانہ زیو پتیہ کور
 گوبر زہن کیاڑ گڑھ ڈیز مسرود
 بہ دہم کن گڑھ دور پزد پاٹھو
 کور چھے سحدگ حور پزد پاٹھو

کوئتے نیجو چھے دیہ سند دیست
 یا آسہ تی گرید زامن رت
 زانہ فرکھ گو کوئور پزد پاٹھو
 کوئر چھے سوہنگ خود پزد پاٹھو

للہ پنیر نیو روشن گیانک سار
 ما جہ سیپہ ای کوئر پاٹھ سمار
 منیرس کوئون گوئر گوئر پزد پاٹھو
 کوئر چھے سوہنگ خود پزد پاٹھو

خوش قسمتھو چھے مسے ماج مول
 یس آسہ نیتو لمٹ کوئر ہند لول
 کوئ روس کرتی جبور پزد پاٹھو
 کوئر چھے سوہنگ خود پزد پاٹھو

اکس بیتلہ نیجو زادتے وچھم حال
 وڑ آس چالو کیا اوں سال
 باسیو کھ سوہنگ کینه دوڑ پزد پاٹھو
 کوئر چھے سوہنگ خود پزد پاٹھو

یس نزایر کور تس کیا ز گو غش
 تس نخشن پامپ کیا ز دوان پچه هش
 سوے اس پانہ ته کور پزد پاٹھو
 کور پچه سورنگ سو رنگ کور پزد پاٹھو

یس نزایر کور تس انکھی و آژ
 خوشحال روزن ساری باژ
 نوش مشرت کور بند ظہور پزد پاٹھو
 کور پچه سورنگ کور پزد پاٹھو

کور پچه خوش رویه گل چتنیس
 کور پچه ششم پنده گلا بس
 کور عزیز آپنی فرد پزد پاٹھو
 کور پچه سورنگ کور پزد پاٹھو

قرنیہ پھر

گاش پھوپھو دُون شبئمن زن نو کھتے چھوک
 ترود میلے مخلٰ گو لا بو لوت اُس
 پوشہ نوا ندر ہٹے گیو کم غزل
 یُخْرِ حُسْن اوسم تے اندک پک جلو گر

متوت بومبر ون اوس دوان یشیر زن
 ڈیکہ بڑے پر تھیپ کرنے دنایہ کوت
 در کمپن عتر تم زیان آکا ش کھتر
 جائے رٹ او ہشید پکڑھ گھیہ زور در

شپن تدھے سنگزو پگاہ کیٹ شوقة سان
 ٹپتھ گلگاریو نبیس کھوت بوش نو و
 پھیوار سبزرا ، نین سادا پنے
 پسپا پڑا ٹھو دنایہ کپھ بیسیہ ہپدر

گرژه زیندن نیل کوکله پوٹ کمر آیه دچھے
 سارسازی قوه دریخ سکاڑا چھے بدل
 کاو دچھے گندی نالا پنے مشریگ شهان
 گلشن چمکرده بھر اندر اندر زن عطر

قرنه پھیر گو پکھ کھتو آکاش اُسر
 بل پ تھونگے کن دنان اُسر دلو دار
 بھر بدل لآگھہ چھه یتیت ایان از
 یتیت ن زن دو ذ کاٹھہ ت سونے چاگر

گاش چمکران رانه رو اُس عالم
 از مگر یتھ کیا ز گو گاشس گھر
 شھا پنھ هش پیہپڑا چپنا زن لوس دوہ
 دیہ پ کر دو ذ دیگھشا کرسید لظر

گرژه دچھان کم کم چھ رنگ از قوه دریگ
 نظر پیش عظیم منکو اُسر رُت تیس
 کیا چھ رسپ دو از چمن دچھه شویہ دو ذ
 دیگھ چپکه چاڑ سالا پیچلہ متنی زبر

ویشو

چاہے یا پتھر آم داراگ مدنو
 میون مالین کوئرناگ مدنو
 شورِ ذلیں چُم چون راگ مدنو
 میون مالین کوئرناگ مدنو

بر اوں بند دارکنی نیرن بیووم
 دوچ بوس چُم عتکی نیشن کوت ساگوم
 وَتِ سماکھیووم پتہ ہرناگ مدنو
 میون مالین کوئرناگ مدنو

لر لور پوک یتے عستی ہر ناگ
 پھرکھ شروع اسے کونگ دیقش مشربگ
 چھپنے پر لای ھیں بے داغ مدنو
 میون مالین کوئرناگ مدنو

اہر بلپ کو نظر پے مشریقان نو دوم
 پاک اس پتے اد پان پر کھو دم
 سکنے پئے چمنو لاگ مدنو
 میون مالین کونسرناگ مدنو

پانہ لائھ سو گپ جامہ پ تور ڈالیں
 ون تراوٹھ پا تھابس مشریلیں
 کم دل ڈل کرم سا طاب مدنو
 میون مالین کونسرناگ مدنو

باه وے رنگھ لائگ آسہ پکنس عشو
 ونہ ونہ سکھیبیز اذ نام عکتر
 پوشہ ڈالہ ہنگھ آیہ پیش باش مدنو
 میون مالین کونسرناگ مدنو

میانہ پار یے تھکپ تک چمنہ کا شہر غم
 غم چم بس یا پ سنڈپے فشم
 ترس دلبر سے ہتھہ زاگ مدنو
 میون مالین کونسرناگ مدنو

پیلار از تپه شچپر چکمه سوپر کور
آپ غصی آواز داشتے بیور
تپه بلنم شاد راگ مدنو
میون مالین کوئنراگ مدنو

آد لامان رشبر آپ میون دلدار
ناله نمیله ته یا پ ما روم سار
و تھو سو رگر پوش چلر باغ مدنو
میون مالین کوئنراگ مدنو

گر شهر داتن پیخام پر تھ کونس
از امل گر شهر منکر من مجنونس
پنهان پنهان بیسته بید راگ مدنو
میون مالین کوئنراگ مدنو

و طیخ شان

سوپه سارہش و په ہارہش
 سانہ و طیخ شان
 زوپه ڈبہ شہر دارہش
 سانہ و طیخ شان

چھ سون ولن پرون مگر نو کھوئے تو
 اُسی بیات بارفی مہینہ میلان آب جیات چڑو
 رسمہ پذ چھو کیا اچھے دارہش
 سانہ و طیخ شان
 سوپه سارہش و په ہارہش
 سانہ و طیخ شان

لند پر فرش کر تھا باتی پر نانپان ہم سنگر
کھوئے مشرب پتھر لگایہ بیشہ جمنا یہ ہپنڈ ک اگر
گل دخ عربی ماد پاو ہپش

سائیں و پٹخ شان

سوہنہ سارہ ہیش و نہنہ ہمارہ ہیش
سائیں و پٹخ شان

نحوہ کلہ ہڑتھٹشاپ بڑا ہمارہ رائپھر ہور
ولہ ڈالا اسج تیٹھر دل چھہ اسریتھ پچھہ سندھ
گلگوبن دعده نثار ہہیش

سائیں و پٹخ شان

سوہنہ سارہ ہیش و نہنہ ہمارہ ہیش
سائیں و پٹخ شان

یتھتہ از لہ کالے بیول امنگ لوپہ سان اسہ و دو
یتھتہ تیل پھول اکھ شو بایو بانگر اونھہ کھیتو و
تپکنچہ اسر نظر کار ہہیش
سائیں و پٹخ شان

سوہنہ سارہش وہنہ ہمارہ ہش
سائیں و پیغ شان

پر نکھ کا شہ پچہ ز لعٹ پڑو گنڈتھے غول پہے پچکہ گز کہ
دشمن چچہ دیکھن دلتے نادان پر نکھ آکس پچہ زکھ
زئن گزی طرف کلائس غارہش

سائیں و پیغ شان

سوہنہ سارہش وہنہ ہمارہ ہش
سائیں و پیغ شان

چنس بہارت لوں بھور پور دلیسیہ از بُسترا نخه
آتمہ راس پیدھی بکے باپڑ اسرپھ گنی زانخه
یوندار ہیٹھ وہنہ ہمارہ ہش

سائیں و پیغ شان

سوہنہ سارہش وہنہ ہمارہ ہش
سائیں و پیغ شان

ما جہہ پند ک دیلاکھ

تئے کتبہ ایم پتاہ بُتھو پھری گردن شری
 کرن رخی جلو میون تپس لای پتھ
 شبل راویکھ گز صلکھ ڈھپتے عقلہ پنڈنگ
 پتھری شری پن کن گر بار شراویتھ

تئے اسپس تمن اپھ مشر کٹھ بیٹھو
 تئے اس براپد نئی میاڑ شور اڑن
 یئے ذرا پیریون تے الیچے گر بسو و کھ
 تئے میانہن شونا اسک درگہ لاذن

پیرادا کورون اوس ننگے تے کرہن
 تمن نپتہ ماسے آسیا زانہہ تہ میانی
 تمن اوس آنکھ ہورون پانڈونا پنڈ
 توئے گوکھ گو شمن گپتا بیانی

تُبُو مُتَكْتُو شِر بے اُسی کتیہر قدر دلان
 ڈیبو انھا فہ با پھر واه دلما کور
 کر گھر تیہر شیخ اکر اکر جان ازان
 چھر نپڑونا ما پیمن یقظہ کا ہنگان گور

شہل گلر تو نہ کہتی ایسم تے زامنی
 پیمنے دزیر دزیر اسی میمونا ترگہ شیران
 کر گھم از جان اوڑی اوڑی ٹرک تشربل
 سُکنی نزد چھس رُھو روئے از میمون دامن

یمبو گر راچھ میانے پلڑی ترگس
 تینے ٹلکو لوک دکھنے تاپھ کراین
 پیمنے متس کر گھم تھف چھم تے لاین
 تھنے تلک دار ٹامن از چھر درگس

ملکن اوڑی اوڑی ڈلن مسوگر گھن ترم
 گر گھن کھمیون آہہ بندو تھی شراہہ ترہے
 چھن نو سر بجاوں پیتیہ تے ہر حال
 منادو شادو یانے جایہر جائیے

